

Bowling amb Bildu

La decisió del Suprem de deixar Bildu fora de la contesa política del 22 de maig em va deixar perplex, però no em va estranyar gens. La instrumentalització política de la magistratura espanyola és un fet conegut però inassumible en un estat de dret. El fet que els abertzales radicals bascos hagin deixat de donar cobertura a ETA n'ha incomodat més d'un, que ha vist com l'estratègia política se'ls exhauria i els deixava en fora de joc. Davant d'aquesta situació, la risc de contradir-se fins al punt de negar el dret a presentar-se a les eleccions als qui explícitament condemnen i es desmarquen del terrorisme, decideixen collar una mica més el sistema jugant amb un poder judicial parcial, còmplice d'una política d'estat que viu més còmodament contra ETA que no pas a favor de la llibertat i de la democràcia.

El lehendakari López, tancat a Ajuria Enea, ho té tan clar com els seus socis populars: si ETA es retira de l'escena basca, com es justifica una unió PP-PSOE per acabar amb una organització que ha deixat d'actuar? Quin és el motiu d'haver forçat les institucions basques fins a extrems increïbles, si la raó mateixa de l'existència de l'estrí polític PP-PSOE ha deixat d'existir? D'aquí l'entusiasme del PP-PSOE a l'hora de defensar la intervenció del tercer poder en una qüestió que les urnes dirimiran de manera diferent als plans.

Euskadi no és Catalunya, però quan es tracta de fer servir l'arsenal per retallar drets col·lectius, Espanya és Espanya a tot arreu i actua amb contundència i sense escrúpols. L'estratègia espanyola passa per assetjar els pobles discòls fins a mirar de trencar-los, de partir-los per la meitat. Aquí la qüestió és l'escanyament financer, el colonialisme econòmic. Allà la qüestió és allargar tant com sigui possible

ANTONI VIVES

POLÍTIC I ESCRIPTOR

l'ombra de la violència, l'enfrontament dels uns contra els altres.

Quan t'atures a mirar la realitat basca amb perspectiva, descobrires com les notícies sobre la violència sempre han estat sobredimensionades. Hi havia un cert aire de "gorra ETA, mori el poble basc!" en moltes de les informacions que se'ns facilitaven, en les quals mai no s'ha destacat el compromís de la gran majoria del poble basc, començant pel nacionalisme majoritari del PNB, per la pau, per la llibertat i per la democràcia. La missió d'aquesta informació esbiaixada ara la veiem clara: donar cobertura mediàtica a decisions contràries als principis democràtics. La il·legalització de les llistes de Bildu formava part de l'allargament artificial del conflicte amb la finalitat de generar nous fronts, noves tensions, noves arrels que més endavant hauran de ser extirpades traumàticament.

La decisió del Tribunal Constitucional de dijous a la nit torna a posar la pilota de Bildu en el terreny de joc democràtic, i deixa en evidència la magistratura espanyola. Més enllà dels estirabots de Rita Barberá, més propis de qualsevol *Punto político* que no de l'alcaldesa de la segona capital dels Països Catalans (pobra València), m'he fixat en les declaracions de Federico Trillo, responsable de justícia del Partido Popular, segons les quals la seva formació es proposa assolir un gran com-

promís per reformar la més alta magistratura de l'estat "*porque esto no puede continuar así*".

No penseu que la decisió del Constitucional canvia gaire les coses, per tant. Ans al contrari, veureu com les precipitarà, i ho farà en la línia del que diu en Trillo. Espanya, l'Espanya de l'esperit, necessita refer-se en tots els camps, i ha convertit el poder judicial en un escut inviolable a l'hora de perpetrar tota mena d'atacs als esquemes que fan possible la convivència a l'Estat des de fa trenta anys llargs. Les declaracions d'en Trillo emparen els acords que permetran seguir amb les reformes necessàries que miren de consolidar el procés de regressió autonòmica i de consolidació d'un concepte centralista, espanyolista, i tancat de l'Estat.

La convivència o la *convivencia* a la qual, com a molt, segons Ortega, podien aspirar els espanyols, és la moneda de canvi d'aquest ús indiscriminat de les més altes magistratures de l'Estat.

Esto no puede continuar así, efectivament. Això no pot seguir d'aquesta manera pel bé de la democràcia i pel bé del nostre país. No podem seguir a càrrec dels que s'han fet el pacte constitucional a la seva mesura, dels que ens prenen per possessió. No podem continuar pendents dels qui volen arribar a un gran pacte d'Estat per deixar fora de l'Estat als qui mantenim l'Estat. I és que el problema d'Espanya, definitivament, són els que hi creuen. *Esto no puede continuar así*, no es pot seguir jugant amb la democràcia. Som nosaltres els que els haurem de denunciar.

No poden anar-se passant Bildu d'una mà a l'altra en funció dels interessos tàctics; ni poden seguir passant-se el nostre Estatut els uns als altres, en funció de si ara sumen o de si ara no sumen. Fer bowling amb Bildu és fer bowling amb els nostres drets fonamentals.